

MIRCEA DETEȘAN

Pastor Biserica ALFA ȘI OMEGA, Turda

Aoferi cadouri celor dragi cu ocazia zilei lor de naștere este o practică comună, nu-i așa?

Cu siguranță că nu ar fi însă deloc normal ca de ziua ta, când se întâlnesc prietenii tăi și cei dragi, unii cu ceilalți, să înceapă să-și facă unii altora cadouri, că doar... este ziua ta! Cum ne-am simți oare, oricare dintre noi, într-o asemenea situație? Poate, dezamăgiți.

Cum se face totuși, că atunci când celebrăm sărbătoarea Nașterii Domnului Isus (cunoscută și transmisă la noi ca sărbătoarea „Crăciunului”), oamenii practică obiceiul de a-și face cadouri unii altora? Nu ar fi mult mai corect, ca la această sărbătoare, să facem fiecare un cadou Domnului? Doar El este sărbătoritul! E sărbătoarea nașterii Lui! Cred că răspunsul este evident, DA! Atunci haideti să-I facem Lui un cadou cu această ocazie! Ce anume L-ar bucura mai mult pe Cel sărbătorit?

Dacă ar fi să facem o listă cu câteva lucruri care eventual ar fi potrivite ca și cadou pentru Isus, de ziua Sa, ce crezi că ar fi de așteptat să se găsească pe o asemenea listă? Ei bine, chiar dacă ar fi să te surprindă,

eu cred că un lucru care L-ar bucura foarte mult pe El, iar eu l-aș așeza undeva în față pe listă, ar fi pur și simplu, UCENICI! Da, cred că s-ar bucura nespuse de mult să primească ucenici. Un ucenic al Lui este un învățat care aderă la învățăturile Lui și vrea să le urmeze întocmai. De ce cred că s-ar bucura El de așa ceva?

În ultimele Sale cuvinte înainte de a părăsi această lume și de a se înălța la Tatăl, Isus ne-a spus că aceasta este ceea ce de fapt dorește El: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh...” (Matei 28:19)

Ucenicii sunt acei oameni care renunță la prioritățile lor și Îl urmează pe Isus, prioritățile Lui, devenind astfel și prioritățile lor! „Pe când trecea pe lângă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari. El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.” Îndată ei au lăsat mrejele, și au mers după El. De acolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cârpeau mrejele. El i-a

chemat. Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.” (Matei 4:18-22)

Acesta este răspunsul unui ucenic la chemarea lui Isus Hristos! Problema este însă că prea mulți dintre cei chemați consideră că a răspunde afirmativ la chemarea Lui este ceva neconfortabil. Isus însă ne cheamă să facem unele alegeri extreme: „Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze” (Luca 9:23).

Cei care în mod fizic își luau crucea în zilele lui Isus erau cei condamnați la moarte, oamenii care mergeau spre locul execuției. Așa înțelege Domnul chemarea noastră! Așa a înțeles și Pavel care a spus: „Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.” (Rom. 6:3-4); „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” (Galateni 2:20)

Deși știa că are la dispoziție doar